

Atmosféra Jupitera

Jupiterova [atmosféra](#), kterou z celé [planety](#) vidíme přímo, je tvořena vodíkem a heliem s [příměsí](#) čpavku a metanu. Její oblačnost je uspořádána do charakteristických pruhů. Světlá pásma lze pozorovat v místech hojné oblačnosti v oblastech výstupných vertikálních proudů. Temná pásma pak lze vidět v oblastech menší oblačnosti nebo tam, kde oblačnost zcela chybí a je možno vidět do větších hloubek atmosféry. [Pásová struktura](#) nezávisí na pravděpodobně na záření [Slunce](#), ale spíše na [vnitřní energii](#), neboť i v okolí pólů je bohatá. Oblasti kolem rovníku mají kratší [periodu rotace](#), oblasti středních planetografických šířek rotují pomaleji.

Pokud by byla [úhlová rychlost](#) rotace planety ve všech jejích místech stejná, pak je jasné, že oblasti v okolí rovníku budou rotovat rychleji (větší [rychlostí](#)), zatímco oblasti v okolí pólu pomaleji. Rovník má delší obvod než polární oblast a proto musí rovník za stejnou dobu urazit větší úsek [dráhy](#) než oblast v okolí pólu.

[Jupiter](#) ale je velmi různorodé těleso (má pevné jádro a plynnou výraznou atmosféru), a proto nerotuje jako jeden celek. Úhlová rychlost otáčení proto není pro všechny části planety stejná.

Dále je možné pozorovat systém horizontálního [proudění](#), které je místy turbulentní (hlavně na styku světlých a temných pásem). Proudění, které se vyskytují v hlubších vrstvách atmosféry a které jsou patrně pro celou atmosféru důležitější, zatím nejsou příliš prozkoumány. Perioda rotace odvozená z radiových pozorování se liší od dvou zmíněných period (perioda rotace na rovníku a perioda rotace oblastí v okolí pólu) a je charakteristická právě pro hlubší oblasti atmosféry.

© **Encyklopedie Fyziky** (<http://fyzika.jreichl.com>); Jaroslav Reichl, Martin Všeticka

Licence <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/> zakazuje úpravy a komerční distribuci.